

2) Republika Włoska pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — Argenta Spaarbank NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-350/11) (¹)

(Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka — Fikcyjne odsetki — Zmniejszenie kwoty podlegającej odliczeniu dla spółek posiadających zakłady za granicą, których dochody są zwolnione na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2013/C 245/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka („fikcyjne odsetki”) — Zmniejszenie kwoty podlegającej odliczeniu dla spółek posiadających zakłady za granicą, których dochody są zwolnione na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on regulacji krajowej, na podstawie której przy obliczaniu odliczenia przyznanego spółce podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w jednym państwie członkowskim wartość netto aktywów zakładu stałego znajdującego się w innym państwie członkowskim nie jest uwzględniana, jeżeli zyski rzeczonoego zakładu nie są opodatkowane w pierwszym państwie członkowskim na mocy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, podczas gdy aktywa przypisane zakładowi stałemu znajdującemu się na terytorium pierwszego państwa członkowskiego są uwzględniane w tym celu.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Włochy) — Fastweb SpA przeciwko Azienda Sanitaria Locale di Alessandria

(Sprawa C-100/12) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Odwołanie w dziedzinie zamówień publicznych — Odwołanie od decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego wniesione przez oferenta, którego oferta nie została wybrana — Odwołanie oparte na okoliczności, że wybrana oferta nie jest zgodna z wymogami technicznymi zamówienia — Odwołanie wzajemne wybranego oferenta, którego podstawą jest niezachowanie w ofercie przedstawionej przez oferenta wnoszącego odwołanie niektórych wymogów technicznych zamówienia — Obydwie oferty niezgodne z wymogami technicznymi zamówienia — Orzecznictwo krajowe nakazujące wcześniejsze zbadanie odwołania wzajemnego i w przypadku gdy jest ono uzasadnione uznanie odwołania za niedopuszczalne bez badania istoty sprawy — Zgodność z prawem Unii)

(2013/C 245/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fastweb SpA

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale di Alessandria

przy udziale: Telecom Italia SpA, Path-Net SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Wykładnia dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33), zmienionej dyrektywą 2007/66/WE (Dz.U. L 335, s. 31) — Zasady równego traktowania, niedyskryminacji i ochrony konkurencji — Zasada wywodząca się z orzecznictwa krajowego przewidująca, że sąd krajowy, do którego zostało wniesiono odwołanie w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności aktu, na mocy którego udzielono zamówienia publicznego oraz odwołanie wzajemne kwestionujące udział w przetargu oferenta, któremu nie udzielono zamówienia i który wnosi odwołanie, może orzekać co do istoty odwołania wyłącznie jeżeli odwołanie wzajemne jest bezzasadne — Przetarg ograniczony, w którym uczestniczy wyłącznie dwóch oferentów, którzy nie złożyli dopuszczalnych ofert

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w ramach postępowania odwoławczego wybrany oferent, któremu udzielono zamówienia i który wniósł odwołanie wzajemne, podnosi zarzut niedopuszczalności oparty na braku legitymacji oferenta, który wniósł odwołanie, ze względu na fakt, że oferta, którą ten ostatni przedstawił, powinna była zostać odrzucona przez instytucję zamawiającą z uwagi na jej niezgodność z wymogami technicznymi określonymi w specyfikacji warunków zamówienia, to przepis ten sprzeciwia się temu, aby rzeczony odwołanie zostało uznane za niedopuszczalne w wyniku uprzedniego badania tego zarzutu niedopuszczalności, bez rozstrzygnięcia w przedmiocie zgodności ze wskazanymi wymogami technicznymi zarówno oferty wybranego oferenta, któremu udzielono zamówienia, jak i oferty oferenta, który wniósł odwołanie.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di La Spezia — Włochy) — Simone Gardella przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawa C-233/12) (¹)

(Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w państwie członkowskim — Artykuł 45 TFUE i 48 TFUE — Krajowe uregulowanie nieprzewidujące prawa do przeniesienia do organizacji międzynarodowej, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, kapitału reprezentującego składki na emeryturę, opłacane na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń społecznych — Zasada dotycząca sumowania)

(2013/C 245/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di La Spezia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Simone Gardella

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Civile della Spezia — Wykładnia art. 20, 45, 48 i art. 145-147 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Przenieszenie uprawnień emerytalnych nabytych w różnych państwach członkowskich — Pracownik organizacji międzynarodowej

mającej siedzibę w innym państwie członkowskim — Krajowe uregulowanie nieprzewidujące prawa do przeniesienia do zainteresowanej organizacji międzynarodowej składek na emeryturę uiszczonych na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń społecznych — Odmowa zawarcia przez zainteresowany krajowy zakład ubezpieczeń porozumienia umożliwiającego takie przeniesienie uprawnień

Sentencja

Artykuł 45 TFUE i art. 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie umożliwia swoim obywatelom zatrudnionym w organizacji międzynarodowej, takiej jak Europejski Urząd Patentowy, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, przeniesienia do systemu zabezpieczenia społecznego tej organizacji kapitału reprezentującego uprawnienia emerytalne nabyte przez nich uprzednio na terytorium państwa członkowskiego ich pochodzenia, przy braku porozumienia pomiędzy tym państwem członkowskim i tą organizacją międzynarodową, przewidującego możliwość takiego przeniesienia.

W przypadku, w którym mechanizm przenoszenia kapitału reprezentującego uprawnienia emerytalne nabyte uprzednio w państwie członkowskim do systemu emerytalnego nowego pracodawcy w innym państwie członkowskim nie może mieć zastosowania, art. 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie umożliwia uwzględnienia — na potrzeby nabycia prawa do emerytury — okresów zatrudnienia ukończonych przez obywatela Unii Europejskiej w ramach organizacji międzynarodowej, takiej jak Europejski Urząd Patentowy, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-506/11 Peek & Cloppenburg KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 17 czerwca 2013 r. przez Peek & Cloppenburg KG

(Sprawa C-325/13 P)

(2013/C 245/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: P. Lange, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Peek & Cloppenburg (Hamburg, Niemcy)

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-506/11;